

РЕШЕНИЕ

№ 720

Гр. Перник, 30.10.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и седми октомври през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Съдия: И. Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 669/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на К.М.В. ***, чрез адвокат И.А. *** срещу Областна дирекция на вътрешните работи – Перник, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „Самоков“ № 1, представлявано от директора Валентин Христов Димитров. Ищецът твърди, че издаденото срещу него наказателно постановление № 3528 от 23.08.2012 година на началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР гр. Перник е отменено като незаконосъобразно с влязло в сила съдебно решение № 838 от 23.09.2013 година, постановено по н.а.х. дело № 958 по описа за 2013 година на районен съд Перник. Твърди, че претърпял имуществени вреди в размер на 350 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение по повод на образуваното наказателно – административно производство пред районен съд Перник.

Ищецът претендира ответника да бъде осъден да му заплати сумата от 350 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в платено адвокатско възнаграждение, ведно със законната лихва от 12.10.2013 година /дата на влизане в сила на съдебно решение № 838 от 23.09.2013 година, постановено по н.а.х. дело № 958 по описа за 2013 година на районен съд Перник/ до окончателното ѝ изплащане. Претендира присъждане на направените съдебни разноски.

Ответникът Областна дирекция на вътрешните работи – Перник, чрез процесуалния му представител главен юрисконсулт Ирина Маркова моли съда да отхвърли предявения иск, като неоснователен и недоказан. Представя писмени бележки.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник дава заключение за неоснователност на предявения иск по основание и размер.

Административен съд Перник, след като обсъди релевираните с исковата молба основания, доводите на страните, прецени събраните по делото относими доказателства по реда на чл. 235 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, във връзка с чл. 144 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С влязло в сила съдебно решение № 838 от 23.09.2013 година, постановено по н.а.х. дело № 958 по описа за 2013 година на районен съд Перник е отменено като незаконосъобразно НП № 3528 от 23.08.2012 година на началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР гр. Перник, с което на настоящия ищец е наложена „Глоба“ в размер на 100 лева на основание чл. 177, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата.

Видно от договор за правна защита и съдействие № 00896 се установява, че настоящия ищец е направил съдебни разноски, представляващи плетен адвокатски хонорар в размер на 350 лева за производството по н.а.х. дело № 958 по описа за 2013 година на районен съд Перник.

При така установената фактическа обстановка настоящия съдебен състав прави следните правни изводи:

Предявеният иск е допустим. Разгледан по същество е неоснователен.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

В конкретния случай претенцията се основава на това, че е налице отменено като незаконосъобразно НП и от тази отмяна се претендират имуществени вреди, представляващо платено адвокатско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав намира, че отмененото от районен съд Перник НП не представлява незаконосъобразен акт по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и не е основание за ангажиране на отговорността на държавата. Административнонаказателното производство не е типична административна дейност, при която от извършени действия на осъществяващите я длъжностни лица, съответно от техни бездействия, да се ангажира отговорността на ответника, съответно същата не приключва и с акт, отмяната на който да води до приложението на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Административнонаказващият орган не може да се сезира сам – той трябва да бъде сезиран от актосъставителя. Следователно той действа на принципа на съдебните органи - само чрез сезиране. Решението му също не е израз на типична административна дейност, като се води „спорно“ производство (събират се доказателства), а произнасянето по такова спорно производство също наподобява дейността на съда. С произнасянето наказващият орган решава „правен спор“ в случая административно-наказателно-правен (има ли

извършено нарушение, кой го е извършил, има ли вина и пр.). Ето защо доктрината приема, че НП по съществото си е израз на правораздавателна дейност, а не на типично административна. Чрез наложеното административно наказание наказващият орган реализира държавната наказателна репресия. Правораздавателният или юрисдикционен характер на извършената дейност окачествява административно-наказващия орган като особена административнонаказателна юрисдикция. Такъв характер (юрисдикционен) има и самото НП.

Разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ препраща към АПК за реда, по който се разглеждат искове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Съгласно чл. 203, ал. 1 от АПК, искове за обезщетение за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на Дял III, Глава единадесета от АПК. Част от елементите на фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са възпроизведени в чл. 203, ал. 1 от АПК, както следва: да са налице вреди, те да са претърпени от физически или юридически лица и да са вследствие от незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административни органи и длъжностни лица. Основателността на претенцията е обусловена от предварителната отмяна на административния акт по „съответния ред“ – чл. 204, ал. 1 от АПК. По реда на АПК се оспорват индивидуални, общи или нормативни административни актове. Обжалването на издадено наказателно постановление не е по реда на АПК, а става в производство по специален закон – раздел V на ЗАНН, като редът на АПК се прилага само относно касационното обжалване на решенията на районния съд – чл. 63 от ЗАНН. Следователно иск за обезщетение по чл. 203, ал. 1 от ЗОДОВ може да се предяви само за вреди от административен акт, който е отменен по реда, предвиден в АПК, но не и в друг закон.

Предвид липсата на положителна материалноправна предпоставка, а именно – липса на „незаконосъобразен административен акт“ по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва да се приеме, че предявеният от ищеца иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди се явява неоснователен и следва да се отхвърли като такъв само на това основание.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на ищеца за присъждане на направените съдебни разноски следва да се остави без уважение.

Мотивиран от гореизложеното настоящия съдебен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявения от К.М.В. ***, чрез адвокат И.А. *** иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди против Областна дирекция на вътрешните работи – Перник, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „Самоков“ № 1, представлявано от директора В. Х. Д. за заплащане на сумата от 350 лева, ведно със законната лихва от 12.10.2013 година представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди – заплатено адвокатско възнаграждение от отменено наказателно постановление № 3528 от 23.08.2012 година на началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР гр. Перник, като неоснователен.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/